

1915-10-14

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 58

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Ja Agnet, det er si tungt-at se
en sådan gammel mors fæder.

Men det var jo ikke det jeg vilde
skrive. Aldrig synes jeg en Kierke
har været ~~der~~ et biskop, som i dag

"Hvor Herrens and er, der er frihed.
Alle vi forknyttede og bedrovide og

(gi først Samlendes vi i troen og færd
 og varmt og godt. Nænte og slang

ord. 17 are: ---

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 58

Joakims, ex. M. C., tegninger om
delholden i de 12 a. alder.

Forst, at deles ikke kunde finde
den, indenfor mit Kæbe-foer.

Alle der- folgende og bankende
Grensebelig som er til h.

skal jeg fortælle om de ydse ki-

om misde feften is war meer

18

til i går, skal jeg skrive.
Jeg var jo i og med i
det. I havde da vist også dette
grunddelig fine vejr! ^{Stark lig}
fra om morgnen da vi kørte
dermed, men solbrød efter vinden
og blev varm sol da vi samlede
om Kirken. Mange hundrede men-
nesker. Flere soldater, både uden
og i uniform. De fleste med
deres unge alvorlige kone
Hedden Mygind med sine tre søn-
ner, Nis Smidts enke med nogle
af sine, og så Karl Poolsens døde
søn. Der var en ung Karl.
Det var ~~der~~ disse tre vi samledes
om. De horte alle til frimærkeklubben.
Karl Poolsens Kammerat (fra København)
fandt ham død i en skov.
Nis Smidt døde af et hjerteslag
efter en mærskebar.
Matias Mygind faldt inde ved
Grodens. Hans Kammerat Eskel Lind
hadde angst for ham hele den
dag, men blev så glad da hans navn
ikke nævnedes bl. de faldne om aftenen.
Det havde været en så gruelig ild
ud fra en skov, hvor de ikke ventede
at der var rustet. Da Eskel næste
dag kom til stedet, var der alt græsset
og stor fællesgrav, hvor de var lagt
i, men ikke kastet til. Da havde
han hørt at Matias var falden.
Jeg gik ned i graven, tog dækket af
hans lig, og klappede hans koldes hånd
mens mine fæter vandt ^{skov} skov
hjem til sin kone. E. V. Sørensen
begynte for at hans lig blev taget
op, lagt i en støvke kiste og
jorden for en Kirkegaard der var
ved. (At der blev holdt nogen
slags andagt der, hvor Jørgen Erik
frøpæstrik fra Sundved, skulde være
med, passede ikke, skønt det stod i
Hænsdal). De to andre faldne
er jo også blevet begravet af venner.
- og det er en trøst i al sorgen for
deres kære, at venners hænder har
taget vare om dem, og har følt
sig i sin for døde.